

Nr 370.

Av herr **Lövgren m. fl.**, om viss ändring i villkoren för erhållande av bidrag från statens skogsodlingsanslag m. m.

I skrivelse den 20 augusti 1936 till Kungl. Maj:t har centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund förordat att sådana ändringar vidtoges i nu gällande bestämmelser för statens skogsodlingsanslag att

dels ansökningar om bidrag från nämnda anslag må kunna ingivas i fortlöpande följd under året,

dels möjlighet bereddades skogsvårdsstyrelserna i de norrländska länen och Kopparbergs län att, på sätt som varit fallet, då det gällt att med statsbidrag understödja vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar, ur statens skogsodlingsanslag lämna bidrag till röjningsgallring i tätväxande, till s. k. stavaskog ej hänförlig ungskog.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under punkt 169 i nionde huvudtiteln så tillvida tillstyrkt sådan ändring av nu gällande bestämmelser för skogsodlingsanslaget, att ansökningar om bidrag från detta anslag må kunna ingivas i fortlöpande följd under året.

Däremot har Kungl. Maj:t icke funnit sig kunna tillstyrka förslag om ändring av bidragsbestämmelserna i vad detta avser understödjande av röjning i tätväxande, till s. k. stavaskog ej hänförlig ungskog.

I motion (motion i andra kammaren nr 165) till 1935 års riksdag hemställdes av undertecknad Lövgren jämte Evald Eriksson i Sörsjön, Johan Johansson i Tväråselet och N. E. Nilsson i Antnäs att riksdagen måtte besluta den ändring i villkoren för erhållande av statsbidrag från statens skogsodlingsanslag, att bidrag jämväl måtte kunna utgå till röjningsgallringar i tätväxande ungskogsbestånd med dålig skiktningförmåga, som äro i behov av utglesning, dock att statsbidrag ej må utgå, med mindre gallringsvirket saknar avsättningsvärde och ej kan utnyttjas till husbehov. I häröver avgivet utlåtande (jordbruksutskottets utlåtande nr 57) erinrade utskottet, att bidrag för detta ändamål kunde anvisas från tidigare av riksdagen beviljade anslag för utlämnande av statsbidrag till understödjande av vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar, dels att när sålunda tillgängliga medel blivit förbrukade Kungl. Maj:t torde komma att överväga, huruvida och i vilken form medel borde anvisas för det i motionen angivna syftet.

Av sistnämnda anslag finnes nu endast en behållning av i runt tal 115,000 kronor bortsett från 30,000 kronor reserverade för skogsvårdsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Understödjande genom statsbidrag av röjning i ungskog av ovanberört slag är därför numera praktiskt taget utesluten, så vitt icke ändring av bestämmelserna för statens skogsodlingsanslag vidtages.

Det måste dock anses vara av största betydelse för den norrländska skogshushållningen, att sådana gallringar som här äro i fråga kunde genom lämnandet av bidrag uppmuntras att komma till utförande i största möjliga omfattning. Detta så mycket mer nu, då virkesuttagningen ur de norrländska skogarna hava betydligt ökat och det i en grad att farhågor uttalats att virkesbrist rent av kan inträffa i framtiden. Det kan även erinras om att samtliga skogsvårdsstyrelser i Norrland med undantag av skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län framhållit angelägenheten av nu berörd ändring i bidragsvillkoren för skogsodlingsanslaget. Betydelsen av en sådan ändring har jämväl vitsordats av skogsvårdsstyrelsen i Kopparbergs län. Under hänvisning i övrigt till vad som anförts i ovannämnda såväl motion som skrivelse från centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund hemställas,

dels att riksdagen måtte besluta den ändring i villkoren för erhållande av bidrag från statens skogsodlingsanslag att bidrag jämväl måtte kunna utgå till röjningsgallringar i de norrländska länen och Kopparbergs län i tätväxande ungsogsbestånd, vilka ej äro hänförliga till s. k. stavaskog,

dels ock att riksdagen i anslutning härtill måtte besluta att under titeln Skogsvård m. m.: Statens skogsodlingsanslag för budgetåret 1937/1938 anvisa ett reservationsanslag av 600,000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1937.

O. W. Lövgren.

Johan Johansson,
Tväråselet

O. E. Sandberg.

P. L. Persson
i Undersvik.

Elof Lindberg.

Uddo R. Jacobson.

Ewald Lindmark.